

[Christmas Møller.]

indføres i Forbruget paa en saadan Maade, at de ikke ødelægger Afsætningsmarkedet for dansk Korn.

Men hvad gør den højtærede Regering? Den lader Maaned efter Maaned gaa, og de Penge, der i Kraft af en Kornordning skulde indkomme, 4 Mill. Kr. eller 3 Mill. Kr., regner man maaske med pr. Maaned, er forsvundet, om jeg saa maa sige, for September Maaned, de er forsvundet for Oktober, og de er forsvundet for den første Halvdel af November. Men den højtærede Statsminister staar blot her og siger: Om der kommer nogen Ordning eller ikke, ved Regeringen ikke paa nærværende Tidspunkt. (*Statsministeren* [Stæuning]: Det er jo falsk Citat!). Ja, saa kan Statsministeren maaske sige mig, om der kommer et Forslag? (lille Ophold). Statsministeren var jo saa glad ved at afbryde, saa jeg troede, maaske Ministeren vilde have sagt, om der kommer et Forslag eller ej, om der er truffet Aftale derom, for Henvisningen til England er overhovedet intet værd. Vi for vort Vedkommende maa sige, at den Maade, hvorpaa Regeringen her tager paa et stort og vigtigt, ja, det afgørende økonomiske Spørgsmaal, anser vi for overordentlig fordømmelig. Jeg har maaske Lov til at sige, at det, i Betragtning af, at Regeringen meget vel ved, at andre store økonomiske Spørgsmaal med Hensyn til Landets Import og Eksport i Løbet af kort Tid kommer frem her i Tinget til Afgørelse, er en lidet god Begyndelse, naar Regeringen, saaledes som det er sket, har set bort fra og fortsat ser bort fra en stor og vigtig Produktionsgren. Men en Ting antager jeg, man i alt Fald har naaet ved den højtærede Statsministers Svar paa denne Forespørgsel — og jeg regner ikke med Statsministerens Henvisning til en Spalte i Rigsdagstidende, men jeg regner med de Ord, der lød her fra Talerstolen —, og det er, at den Sammenkædning af Landbokommissionens Indstilling med andre Spørgsmaal, som vi paa et givet Tidspunkt hørte saa meget om, idet man for at gennemføre bestemte Forslag krævede 18 Mill. Kr. kontant paa Bordet, den lader til at være blevet opgivet. Thi jeg forstaaer, at den højtærede Statsministers Undladen af at nævne dette i Dag, er et Vidnesbyrd om, at han er ved at komme paa andre og bedre Tanker — og det er jo altid noget.

Larsen (Bjerre): Man har jo Gang paa Gang bebrejdet den højtærede Regering, at ingen af de Kriseforslag, der har været til Behandling i Landbokommissionen, og

som denne har afgivet Indstilling om, er blevet gennemført, og i Dag har jo det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gennem sin Forespørgsel direkte spurgt, hvordan Sagen ligger. Man kunde fristes til at spørge: Hvad er i Grunden Meningen? Tror det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke, at enhver i Befolkningen kan se, hvad der ligger gemt i de Angreb, der Gang paa Gang rettes mod Regeringen, saa snart disse Problemer behandles i dette høje Ting? Der er efter min Mening ikke nogen som helst saglig Begrundelse for disse Angreb, det er ikke andet end Politik, der ligger bagved. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller søger at mobilisere Landbrugets Folk mod Regeringen, fordi der endnu ikke er kommet noget ud af de Forslag, som Landbokommissionen har afgivet Indstilling om, og som Regeringen jo dog har fremsat Lovforslag om, som ogsaa har været til Behandling i dette høje Ting. Jeg tror ikke, det vil lykkes at faa denne Stemning til at trænge ret dybt ned — end ikke i Landbrugskredse. Da disse Lovforslag var til Behandling, laa det jo i Det konservative Folkepartis Haand at medvirke til deres Gennemførelse, saaledes at de kunde faa Betydning for det Landbrug, det var Meningen, de skulde hjælpe. Men Regeringens politiske Linie har jo altid været — og det er sagt gentagne Gange fra denne Talerstol, ogsaa af den højtærede Regerings Medlemmer —, at Side om Side med Hjælpen til Landbruget skulde der tillige hjælpes til anden Side i Samfundet, hvor der ogsaa i meget stor Udstrækning er økonomiske Vanskeligheder til Stede. Den Gang de omtalte Lovforslag laa paa Tingets Bord, forekommer det mig, at Tiden havde været inde til at gøre Dagens politiske Gerning, der efter min Mening maa ligge i den bedst mulige Fordeling og Udjævning af de økonomiske Vanskeligheder i den nuværende for Land og Samfund saa vanskelige Situation. Landbokommissionen har maattet se som sin Opgave at være Vejleder og Raadgiver for Regeringen i saa Henseende, og jeg synes, at Landbokommissionen har haft en heldig Haand, idet den i mange vigtige Sager har afgivet en Indstilling, som er blevet Udgangspunktet for Lovforslag, der er gennemført her paa Rigsdagen. Paa Grundlag af den Indstilling, som er afgivet efter den højtærede Landbrugsministers Skrivelse af 30. Maj dette Aar til Landbokommissionen, om at gøre end Indsats paa dette Omraade, er der udarbejdet Lovforslag, som har foreligget til Behandling her, ligesom der tidligere paa Grundlag af saadanne Indstillinger er udført et frugtbringende Lovgivnings-